

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!

MARANATA

Organ för andlig väckelse

Nr. 11

1964

Årg. 5

GUDS SVAR: VÄCKELSE!

Guds svar på den tilltagande ondskan är en mäktigare utgjutelse av sin Andes kraft över församlingen, som finner det livsnödvändigt att återvända till de urkristna kraftkällorna. En mängd näraliggande men mindre väsentliga uppgifter måste träda i bakgrunden eller helt utmönstras för att det som är mer betydelsefullt än något annat skall få sin gudomliga lösning. Den församling som marscherar fram på knä finner svar, får lösenord och blir en maktfaktor med stort inflytande. Individer, samhällen och nationer lyfts andligt och moraliskt då evangelium blir proklamerat med överbevisande kraft. Väckelsen är ett faktum för var och en som sätter sig i rörelse mot korset och blir en korsbärare i Jesu efterföljd. Var och en som går trosvandringen ut till honom utanför lägret för att bära hans smälek, blir ett skakande vittnesbörd för andra om att vi här icke har någon varaktig stad utan söker efter den tillkommande.

Väckelsen bryter igenom otrons fördämningar då Guds folk träder ut på Ordets löften och tillägnar sig sina rättigheter. Tyvärr samlas de kristna under så många tivelaktiga partifanor och låter sig ledas in på tivillets behagliga vägar, där det överallt finns utplacerade mängder av varningsmärken för den översvallande frälsningsfröjdens många faror. En formell och stel religion som stannar med högtidlighet och värdighet i det yttre beteendet och föraktar synliga livsyttningar, uttryck för den överväldigande tacksamhet eller djup ånger, har ingenting att bjuda livshungriga människor. Då trons folk fylkar sig under korsets fana och kröner lejonet av Juda stam till suverän konung, faller Anden över gammal och ung. Det är väckelse som får bibliska kännetecken. Det blir liv, liv och åter liv, kraft till under och andliga förlossningar samt tro för en fallen världs frälsning. O, du fallna världs frälsning.

Utdrag från boken "I världen men icke av världen" av ARNE IMSEN.

BILAGA MEDFÖLJER.

"Gån ut i hela världen och prediken evangelium . . ."

SPRID GODA NYHETER

Vilka möjligheter vi har i denna tid, att få reda på och förmedla till andra vad Gud vill och vad han redan gör.

Vi lever ju mitt uppe i en härlig väckelse-tid. Sakta men säkert sprider sig denna Guds eld över vårt älskade fosterland. Människor låter sig gripas av Gud. Skaror upplever förnyelse i det andliga livet. Själar blir frälsta. Sjuka blir helbräddagjorda. Jesu namn blir upphöjt och ärat. Hans tillkommelse står för dörren och människor låter sig angeläget vara att låta rena och helga sig för att vara med den stora dagen då brudgummen kommer för att hämta sin brud, församlingen, de som älskar hans tillkommelse.

Men inte bara i vårt land sker detta, utan i andra länder upplever man samma ting. Jag tänker närmast på de länder där vi har missionärer, Afrika och Brasilien. Att ta del av dessa ting, genom att läsa tidningen Midnatts-

ropet, är en utomordentlig möjlighet. Billigt är det. Många skriver och berättar vilken välsignelse denna tidning är för dem. Sänd oss några rader och berätta i få ord vad du anser.

Vi vill ständigt förbättra tidningen så den kan bli till största möjliga välsignelse. Artiklarna vill vi skall vara levande och andesmorda. Därför kommer vi ofta att ta in predikningar eller stycken därav. Var icke sen att sända in till oss ditt vittnesbörd om vad du har upplevat. "Förkunna hans under."

I detta nummer följer inbetalningskort för prenumeration nästa år. Sänd in detta redan nu i god tid, så att det inte blir fel med adresserna. Tänk på gåvoprenumeration till vänner och bekanta. Vill Du ge ett extra bidrag till tidningsmissionen är det också välkommet. Allt för Guds verk. Tiden är kort.

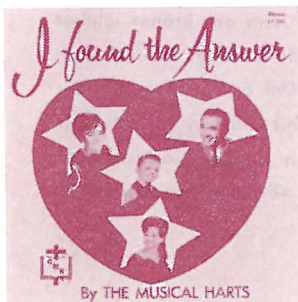
DONALD BERGAGÅRD

AMERIKANSKA L.P.-SKIVOR

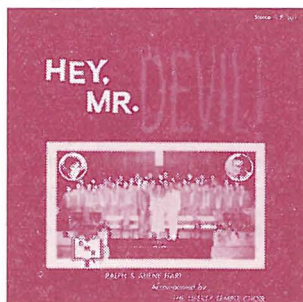
På grund av den stora efterfrågan av fam. Harts skivor finns nu ett antal i lager. Beställ nu!

L.P. 502

Stereo L.P. 501

Pris: 30:— + porto

Förlaget MIDNATTSROPET - Fack 583 - Jönköping 2

Midnattsropet

Organ för andlig väckelse

Utkommer varje månad

Red. och ansv. utg.
ARNE IMSEN

Medarbetare
DONALD BERGAGÅRD
ERIK-GUNNAR ERIKSSON

Tidningens adress:
Fregattvägen 6, 9 tr.
Näsby Park
Tel. 56 51 24 - Pg 57 16 20

Lösnummer 1 kr.
Pren. kr. 10:— pr år
För pren. pg 125 99

FRIA FÖRSAMLINGAR

Av Ernst Höglander

Något av det underbaraste som i våra dagar sker i Guds rike är, att den bibelsanning som under årtusenden varit förborgad börjar förstås och praktiseras, nämligen sanningen om den fria församlingen.

Det finns personer som haft denna vision, talat om den och predikat detta. Men det är en sak att tala och en helt annan sak att praktisera vad man talar om och tror på. Man har på sina håll talat "vitt och brett" om "fria församlingar". Men därför att man svikit visionen och ej vågat praktisera vad man talat om, är just de s. k. fria församlingarna de mest organiserade av alla församlingar.

Må Herren hjälpa oss bröder i denna fria väckelse, att vara visionen trogna och osjälviskt praktisera vad vi tror på och förkunnar.

Låt oss vaka och ha våra ögon öppnade. Det kommer alltid att finnas personer som vill klavbinda oss. Församlingen i Galatien upplevde det.

Jag vill visa på några fakta, som är absolut nödvändiga för att upprätta fria församlingar och bevara dem fria från samfund och organisation.

Visionen.

För det första måste man få visionen. Man måste av Gud få sina ögon öppnade och smorda av den Helige Andes ögonsalva. Den som inte fått kunskap om detta genom den Helige Ande, kan inte se in i Guds rådslut. Fariséerna såg Jesus göra tecken och under, men ändå såg de ingenting. De hörde Honom förkunna glädjens budskap med makt och myndighet, men de begrep ändå ingenting.

Det finns förborgade hemligheter i Guds rike. När Gud uppenbarar dem synes det vara den enklaste sak i världen att begripa. Men om inte Gud uppenbarar de enkla sanningarna, är de för den naturliga människan obegripliga.

"En själisk människa tager icke emot, vad som hör Guds Ande till. Det är henne en dårskap, och hon kan icke förstå det, ty det måste utgrundas på ett andligt sätt.

Den andliga människan åter kan utgrunda allt, men själv kan hon icke utgrundas av någon. Ty

ERNST HÖGLANDER

vem har lärt känna Herrens sinne, så att han skulle kunna undervisa honom?

Men vi hava Kristi sinne." 1 Kor. 2: 14—16.

Denna vision, om den bibliska församlingen, erhåller man såsom ett resultat av Andens frigörande makt i hjärta och liv.

Tro på bibelordet.

För det andra måste man tro på denna sanning. Man måste hysa ett odelat förtroende till den. Man måste tro, att det fungerar, även i en tid som denna med alla föreningar och organisationer, därför att Gud uppenbarat detta sitt rådslut.

Det kan låta paradoxalt i en tid som vår, att tala om fri oorganiserad församling. Men ska vi räkna med att få uppleva en verksamhet likt den första kristna församlingens, måste vi i allt bygga upp verksamheten likt den första kristna församlingen.

Paulus och de andra apostlarna hade fått denna vision, och de vågade tro på och utföra sin apostlaverksamhet i enlighet med den uppenbarelse de fått.

Vi måste förstå att denna sanning har större betydelse än vi anar; "genom tron förstår vi." Hebr. 11: 1.

Man får inte bygga sin övertygelse i första hand på någon persons åsikt eller läroframställning, utan på Guds ord. Bibeln är rättesnöret för såväl lära som liv. Det bör vara gudomliga och övernaturliga erfarenheter, som ligger till grund för utträde ur samfundsorganisationen.

Det måste föregås av en inre frigörelse i hjärta och liv.

Om inte visionen är klar och motiven rena i denna vår handling, så håller det inte i längden. Man är med så länge nyhetens behag varar. Men när verket provas genom motstånd och förföljelse, avviker man och går tillbaka till den fälla varifrån man gick ut, för att på nytt få det lugnt och skönt. Det blir då med dessa som det blivit med en del fångar i vårt välfärdssamhälle. Man offrar gärna friheten, bara man slipper arbeta och kämpa för livets uppehålle.

Korsfäst med Kristus.

Ytterligare en sak som är absolut nödvändig för att kunna arbeta enligt denna vision om den fria församlingen är, att man är korsfäst med Kristus. Kanske det är just här personer som har haft klarhet om vad bibeln säger i denna sak, har svikit Gud.

Det egna jaget måste vara väl korsfäst med Kristus.

Man måste ha klart för sig, att verket är inte mitt, det är Herrens.

Varför är så många nervösa, när det är kamp och strid om Guds verk? Säger inte Guds ord, att Gud ska föra fram sitt verk till seger?

Är det månne så, att man ser sina egna positioner vackla?

För en verkligt rätt israelit är det smärtsamt att se Guds verk lida nederlag. Jesus grät över Jerusalem. Den som är besjälad med Kristi Ande gråter. Men den som är besjälad med "partianden", vilket namn den nu än må ha, tycks nästan glädjas över att se medbröder och systrar i tron lida nederlag, detta därför att de inte tillhör partiet eller församlingsorganisationen.

För att rätt kunna arbeta i den fria församlingen, måste man vara utblottad. Man får inte för ett ögonblick ge efter för frestelsen att skapa någonting omkring sin egen person.

"Jag är korsfäst med Kristus, och nu lever icke mer jag, utan Kristus lever i mig." Gal. 2: 19, 20.

Samfundsskiljaktigheter måste förlora sin betydelse inför behovet av att få uppleva en verklig förnyelse och en verksamhet likt den första kristna församlingen.

Det är efter motivet för vår handling som Gud dömer oss. Det är de som inte har rena ärliga motiv, som i dag för ett försvarskrig med köttsliga vapen. Istället för att föra en saklig strid för andliga värden, går man till personliga angrepp i striden för att försvara sina egna positioner.

Försvarskrigets soldater saknar tro på Gud. De har inte kommit in i den tro och vila, som alltid kännetecknar en full förtröstan på Gud. Det är farligt, när väsen och atmosfär domineras av det religiösa självlivet. Oro och nervositet grundar sig många gånger på att man inte har seger i sina egna liv.

Om församlingskroppens vitala organ blir angripna av själviskhet, maktlystnad, högfärd och avundsjuka, blir resultatet förgiftning och död och tjänsten upphör.

Underbart är det för den som kommit in i trons vila, vetande att jag är endast ett redskap i Herrens hand, en Guds tjänare. Men verket är inte mitt, det är Herrens, och Han skall själv föra det fram till härlig seger.

"Icke genom någon människas styrka eller kraft skall det ske, utan genom min Ande, säger Herren Sebaot." Sak. 4: 6.

Andens enhet.

Den fria församlingens enhet inbördes, såväl som de lokala församlingarna sinsemellan, är en Andens enhet genom Jesus Kristus Guds Son. Vi tror inte på någon annan enhet. Själva grundorsaken till alla splittringar är just den mänskligt organiserade enheten. Gud har den ena gången efter den andra visat, att det ej håller. Ju mer man organiserar Guds verk, desto mer splittras det.

Den som fått denna vision och lever i denna sanning om den fria församlingen, har och vill ha gemenskap med alla troende i Kristus. Han har blivit löst från "partianden", och den som en gång blivit verkligt löst, accepterar aldrig mera någon annan gemenskap än den Bibeln talar om; gemenskapen i Anden genom Jesus Kristus.

Detta är också en av de viktigaste frågorna i den människans liv, att vara visionen trogen och tacka nej till all partigemenskap, som är grundad på namn eller matrikel.

Bibeln uppmanar oss aldrig att bevara någon organiserad enhet men *Andens enhet genom fridens band*. Ef. 4: 3.

Det är när man tackar nej till samfundsgemenskapen som motiven provas. Här provas brödrakärlekens äkthet. Är inte motiven rena och om "brödrakärleken" inte sträcker sig längre än inom det egna samfundsstängslet, så tackar snart dessa ivrare nej till den andliga gemenskapen jag önskar i Jesus Kristus vår Frälsare.

Skillnaden mellan en medlem i den fria oorganiserade församlingen och en medlem tillhörande en samfundsförsamling är, att den förre endast

(Forts. sid. 15)

MITT VITTNESBÖRD

Den 21 oktober i år är det 7 år sedan jag av nåd fick lämna mitt hjärta åt Jesus. Aldrig en minut har jag ångrat det steget. Det kan ej förklaras vad man upplever i och med att man blir frälst. En underbar frid fyllde mitt bröst den stunden. En sångare sjunger: "Det kan ej förklaras, det kan blott erfaras, hur saligt det är hos Jesus." Nog får man uppleva hån och förakt för att man vill vandra i Jesu fotspår. När Jesus vandrade här på jorden fick Han också utstå lidanden, hån och förakt. Han säger själv på ett ställe i Bibeln, att om världen har hatat honom, så skall hon göra detsamma med

oss. "Snart är det glömt hur på jorden det var. Glömt är det hån, som för Jesus jag bar." Den versen har ljudit för mina öron den senaste tiden. O, vilken underbar dag, när vi får skåda Jesus i skyn. Det gäller för oss att vara redo och rena varje dag och stund. Vi vet att djävulen går omkring som ett rytande lejon och söker vem han må uppsluka. Därför min vän, bered dig att möta din Gud, så att den dagen inte kommer för dig oförtänt.

Du ofrälste vän, Jesus vill lösa och frälsa dig. Kom till honom innan det blir för sent.

Rita Myllyluoma
Närpes, Finland.

Härliga möten i Skellefteå

Vi har haft härliga möten i Skellefteå. Lördagen den 19 september hade vi möte i Folkets hus och på söndagen den 20 två möten i läroverkets aula. Andäktigt lyssnande människor hade samlats till dessa möten. Det var Erik Gunnar Eriksson, Bertha och Gösta Svensson, Gun Svärd, Sigrid Andersson och Marita Hammar, som glädde oss med besök. Samtliga nämnda avlade vittnesbörd och Erik G. Eriksson predikade i söndagens eftermiddagsmöte.

Vad som är mest frapperande i dessa underbara möten är åhö-

rarnas synbara intresse för predikan, vittnesbörd och sång. Det är ju bara enkla människor som avlägger enkla vittnesbörd och sjunger enkla sånger men ändå blir åhörarna så väldigt gripna. Men det är väl så, att det är det enkla och spontana tillsammans med Andens underbara ledning som griper. Och under sker. Tack och lov!

En ung syster vittnade i sista mötet om att Gud mött henne till hälsa och en underbar förnyelse i anden och en broder lade fram som tacksägelse, att Gud gjorde honom helbrädda

från svår ryggvärk i juli månad i fjol, då vi hade första Maranata-mötet här. Vi ser att Gud går de vägar han fordom gick och möter själar där det finns behov. Tack och lov! Vi ser framåt med tillförsikt i tro på Gud och vi vet, att Han skall segra, trots allt motstånd. Gamla traditioner, kyrkliga och frikyrkliga hävder reser sig upp till motstånd, men Herren Sebaot är mäktig och Han har all makt. Halleluja!

Med Maranata-hälsning.

Ruben Bäckström

"DEN SOM BEDER, HAN FÅR"

MARANATAVÄCKELSENS HEMLIGHET

(Forts. fr. n:r 10)

Av Anders B. Andersson

Trons Ande är Maranataväckelsens innersta väsen, hemligheten till dess kraft och det absoluta villkoret för dess fortbestånd.

Tron lyfter blicken från begränsade mänskliga resurser till Guds oöverskådliga möjligheter. Inga hinder som uppreser sig mot Guds verk är stora nog, ty tron säger till själva berget — symbolen för det orubbliga —: Häv dig upp och kasta dig i havet. *Så skapas den atmosfär i vilken det andliga kraftcentrum bildas, där det paradoxala sker, att under och mirakel blir naturliga företeelser.* Jesu makt blir här inte bara ett historiskt fakta, utan en påtaglig verklighet i närvarande tid. Tron blir ingen prestation — *det blir svårare att icke tro i en sådan atmosfär.*

★

I sin skildring av den barmhärtige samariten berättar Jesus om en man som det gått mycket illa för. Sårad, slagen, naken, frånrövad alla sina tillhörigheter, hjälplös och utan förmåga att själv resa sig, ligger han där vid sidan av vägen.

Jesus säger ingenting om varför just den mannen hamnade i denna tragiska belägenhet. Säkert fanns det också flera samverkande orsaker.

Jesus säger inte heller varför prästen och leviten — båda representanter för dåtidens religiösa värld — bara skyndade förbi, utan att visa honom något intresse. Båda var helt på det klara med mannens olycka, och likväl vittnar deras handlingssätt bara om likgiltighet och förakt. Eller var det medvetandet om sin egen förmåga att kunna hjälpa, som dikterade deras handlings-sätt. Mannen var ett hopplöst fall — ingenting att göra.

Trots all vår välfärd rymmer också dagens samhälle, kanske mera än någonsin förr, mängder av människor som det gått illa för i livet. Vi kallar dem "misslyckade existenser" och "urspårade individer". De har råkat ut för rövare. De är levande exempel på syndens makt att bedraga. Sönderslagna, utblottade, nakna, utan förmåga att resa sig ur sin förnedring och på nytt börja ett människovärdigt liv, ligger de vid vår väg: alkoholister, äktenskapsbrytare, narkomamer, prostituerade, för att nämna några av dem vid namn.

ANDERS B. ANDERSSON

Läkarvetenskap och lagstiftande åtgärder kan ej hjälpa. Samhället måste erkänna sitt misslyckande och betraktar deras situation som hopplös.

Och vad gör de kristna?

Hårda, fördömande ord, eller i bästa fall en beklagande attityd, är ofta det enda man har till övers för dem. Hopplösa fall!

Undra då inte på att den kristna församlingen förlorat kontakten med dem som bäst behöver Guds evangelium. Ty den fallne syndaren behöver inte främst förebråelser, utan frälsning — inte beklaganden, utan kraft att resa sig.

Där trons Ande härskar finns dock *inga* hopplösa fall.

Evangelium är en dynamisk kraft till frälsning för var och en som tror. Och i trons atmosfär skapas hoppet i syndarens hjärta. Detta är vad man förr kallade "väckelseluft". Den "laddade" atmosfären låter människan ana, att här finns resurser, som hon tidigare ej haft en aning om. Så födes den levande tron i syndarens hjärta — tron på Guds förvandlande makt genom Jesus Kristus. Frälsnings- och upprättelseundret sker.

★

Jag vill också påminna om en annan grupp av människor som råkat illa ut. Jag menar då alla dem, som en gång begynt vandrigen mot det himmelska Jerusalem, men av olika orsaker kommit "på sidan" av vägen. Det finns många sådana, och de är alla mycket beklagansvärda människor.

Allt det, som en gång gjorde deras liv rikt och lyckligt, har de förlorat och kvar är bara svidande sår, förtvivlan, ensamhet, hjälplöshet och oförmåga att på nytt kunna resa sig.

Hur gick det till?

Ja, säkert kan man tala om flera samverkande orsaker. En sak är dock alldeles viss; *alla är de, på ett eller annat sätt, offer för den andlighetens dekadans i de kristnas led, som gjort det möjligt för avfallet att frodas.*

Jag känner deras ställning väl, ty jag har själv varit en av dem. I över två årtionden låg jag där "på sidan av vägen" med ett söndertrasat inre, avklädd, utblottad, kraftlös, ur stånd att resa mig.

Man har då god tid att tänka över sin ställning, att ångra och begråta sina misstag, att längta, vänta, bönfalla och hoppas. Man längtar efter ett deltagande intresse, efter en utsträckt hand, efter ett litet kärleksfullt ord, som inger hopp.

Men prästerna går fortfarande föraktfullt förbi och leviterna gör på samma sätt. Ja, ibland ser man dem gå omvägar för att slippa möta den stackars fallne. Hårda, fördömande ord, iskallt förakt eller beklagande åtbörder, är vad man har att ge, men ej ett ord om förlåtelse, läkedom och upprättelse.

Varför?

Så småningom slocknar hoppet och man börjar inse det lönlösa i att längta och vänta på en upprättelse, som ingen tycks tro är möjlig. Ur denna hopplösa situation kan tre olika tillstånd utveckla sig. Många blir hårda och börjar hata, förneka och förbanna. Andra blir desperata och kastar sig ut i synder och utsävningar för att söka få ut all världens glädje, men utan att finna någon. En tredje kategori isolerar sig från allt. Man är utestängd från gemenskapen med Guds barn och i världen är man inte heller hemma. Ensam och olycklig lever man i en meningslös och bitter tillvaro. Och så går åren och hoppet om hjälp och upprättelse blir allt mer avlägset.

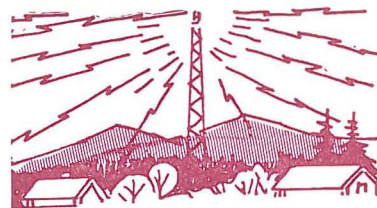
★

När hjälpen äntligen kom till den slagne vid vägen mellan Jeriko och Jerusalem, kom den från det håll han minst väntat det. Hjälpen kom genom en samarit.

Samariten var bland judarna en mycket föraktad man — inget umgänge hade man heller med honom. Han hörde till ett annat folk, bodde i ett annat land, hade en annan religion, hade inget tempel, ingen ordnad gudstjänst. Men vad inte prästen och leviten gjorde, det både ville och kunde denne samarit.

Han ömkade sig över honom, säger Jesus. I hans hjärta bodde kärlek och tro. Och han kom inte med förödmjukande förebråelser och plågsamma tillrättavisningar. Han kom med olja och vin, vin som renade, olja som mjukade upp det hårda och läkte det sargade. Och han förde

NU
HÖR

stora skaror evangelium genom radio i Brasilien

Var med i förbönerna för denna mission. Den betyder mycket. På detta sätt nås tusentals människor av evangelium, som är en Guds kraft till frälsning.

Vill Du också vara med och stödja denna sak ekonomiskt kan Du sända Din gåva till Maranata-församlingen, Fack, Jönköping 3. Postgiro: 66 19 67.

honom till ett härbärge, där han också sörjde för hans vidare omvårdnad.

Halleluja!

Liksom den föraktade samariten gick sin väg fram, hjälpande och upprättande, går i dag Maranataväckelsen fram, oansedd, föraktad, utan religiös etikett och utan kyrklig värdighet, bringande upprättelse för de fallna, läkedom till de slagna, kraft åt vacklande knän. Här finns tro på Guds makt. Här finns ingen som är stor utom Gud allena, här finns vin och olja, rening och läkedom.

Detta är Maranataväckelsens hemlighet.

Välsignad vare Gud och högtlovad i evighet för det ögonblick då Maranataväckelsen nådde mig, där jag låg slagen, sargad och övergiven på sidan om Guds väg, och trons Ande började verka i mitt inre.

Det största av under skedde!

Herren upprättade mig.

Mina sår läktes med hast och jag skyndar med fröjd åter på vägen mot Jerusalem. Och den sista sträckan skall bli den bästa.

"Fröjden eder, I Sions barn, varen glada i Herren, eder Gud; ty Han giver eder höstregn i rätt tid, Han som ock förr sände ned över eder regn, både höst och vår. Så skola logarna fyllas av säd och pressarna flöda över av vin och olja." Joel 2: 23—24.

Väckelsen är här, nu är Guds väckelses tid, nu faller särlaregn, nu är stunden inne att vakna upp, nu är upprättelsens tider, nu är också din kallelsets stund.

Den rättfärdige gröns!

Text: Ps. 92: 13–16.

PREDIKAN AV ALF PI
Upptagen på band vid mö

Jag skulle en stund vilja tala om den rättfärdige, som grönskar såsom ett palmträd och växer till likt en ceder på Libanon. Det finns mycket att säga om detta palmträd, som den kristne liknas vid, men förutsättningen för att det skall gälla dig här i dag, det är att du är rättfärdig, att du gör som Guds ord säger: fortsätter att öva din rättfärdighet. Det är nämligen den rättfärdige som har det löfte vi läst: att grönska såsom ett palmträd.

Det sägs om en arab, som har tre palmer på sin gård, att han är förmögen. Om han har fler, är han ännu mer förmögen. Det beror på den utomordentliga kvalité dessa har och på den oerhörda avkastning de ger. Det sägs också, att araben kan leva av dessa tre palmträd. Det säger mig, att det är inte för inte, som psalmisten här tar upp människan, den frälsta människan, och liknar henne vid ett palmträd. Det sägs också, att den människan är som en ceder på Libanon som växer till. En ceder på Libanon har den karaktären, att den är ståtligast av alla träd och höjer sig över hela sin omgivning. Den sträcker sig längre än törnbusken, som en gång blev utnämnd i en oerhörd tävling mellan träden om vem som var förnämst etc. Det berättas om detta i Gamla Testamentet. Denna ceder sträcker sig alltså över alla andra träd, och en ceder på Libanons sluttning var något av det förnämsta Österlandet kände. Men det oerhörda är, att när Mose får befallning av Gud att bygga arken, så används som bekant det sämsta av alla träslag, nämligen akacieträd. Det skulle utgöra de stänger, som sköts i arkens öglor. Det skulle utgöra bräderna i arkens sidor och gavlar. Det skulle alltså vara akacieträd. Någon har liknat detta träd vid den svenska alen, som inte står så högt i värde. Den anses i alla fall inte vara något ädelt träd. Men dessa akaciebräder i arken och dessa akaciestänger skulle, Gud ske lov, överdragas med rent guld. Det betyder, att när Gud i himmelen får hand om en människa, så kan han av henne göra en härlighet, en underbar skapelse. När Guds ande och Guds härlighet och kraft uppenbaras i den människans liv, blir hon överdragen med rent guld. "Den rättfärdige grönskar, såsom ett palmträd, såsom en ceder på Libanon växer han till."

Låt oss stanna vid utseendet hos denna österländska palm. Den kan bli mellan 40 och 60

meter hög. Tänk, ända upp till 60 meter hög! Kronverket kan bli mellan 20 och 40 meter i diameter, och det har så många oerhörda funktioner. Vi skall börja med den som på ett särskilt sätt betecknar en kristen.

Det finns en egenskap hos palmen i dess rotsystem. Den har den förmågan, och ger sig egentligen aldrig, förrän den, ifrån sin späda planta till ett tillstånd av fullvuxen palm, har gränslat en klippa med sina rötter. Den stannar aldrig ens vid den svenska tallen, som har en hjärtrot, som går rakt ner, och som gör att den står mycket bättre än en gran, när stormen kommer. Den liknar inget annat träd, utan har en funktion som gör att den söker med alla sina rötter efter en klippa att slingra sig omkring och förankra sitt rotsystem i. Känner du igen den kristne, som är rotad i klippan, som är Jesus? Dessa rötter kan slingra sig 40, ja, ända till 70 meter, för att nå en sådan klippa. Om det skulle komma ett hinder i vägen, så ger det sig inte, utan går under eller också över hindret och tränger sig vidare till dess att rotsystemet i stort omfång gränslar en klippa. Det anses av dem som har studerat saken, att det är så med palmens rotsystem. Man kan likna den kristne vid detta, som har förankrat sina rötter i klippan Kristus. Halleluja!

Att palmen lever vid källan, är väl nästan överflödigt att tala om. Den kan väl inte gärna växa upp någon annanstans. Palmen hör till oasen, och oasen hör till palmen. Där palmen finns kan den trötte ökenvandrararen räkna med att finna ett källsprång, där han kan släcka sin törst. Det säger oss, att palmen bor inte på mager mark, och den planterar sig inte och rotar sig inte på ett kargt område, utan den håller till vid källan. Den dricker ur den och får därifrån sin näring. Det är därför jag nyss nämnde, att den trötte och törstige ökenvandrararen alltid finner något av vatten och svalka där palmen står.

Palmen har också ett bladverk, som ger en väldig skugga. Jag tänker på den frälste, som skall vara som en palm, som är förankrad i klippan vid källan i oasen. Syndens ökenvandrarare kommer i närheten och hör till sin häpnad att palmen gråter, som man säger. När den svaga ökenvinden drar fram över området, hörs det sus

är såsom ett palmträd

SON.

Önköping den 18 okt. 1964.

och man säger att palmen suckar. Det betyder, att den frälste, den rättfärdige, han har nöd. Han gråter för syndares skull. Han ligger inför Gud, och han har dessa på sitt hjärta, och han gråter och begär, att Jesus skall frälsa dessa utmattade ökenvandrare. Han kan alltså liknas vid palmen, som suckar och gråter. Det uppstår nämligen en friktion i bladverket, när solstrålarna möter den värme, som stiger upp ur öken-sanden. Då uppstår en brytning, och i den brytningen vibrerar palmens bladverk, och då uppstår ett ljud, som påminner om en suck eller gråt. Är det inte så? Är det inte så i livet, att när solens hetta trycker, och ökenen ger sin hetta, då uppstår ett outhärdligt, olidligt tillstånd och det befinner sig syndaren i. Han är tryckt av världens makter. Han upplever trycket ovanifrån och trycket ifrån jorden. Han upplever sannerligen brytningen i den vanmakt som det utgör, att vara en syndare som inte är frälst, som lever där i ökenlivet. Men det är då dina böner och dina suckar och tårar skall nå Gud. När vand-raren hör dessa suckar får han också vägledning. Hur många är det inte, som har suttit på kamelen i dagens hetta och solens tunga, eller vandrat genom ökenen och upplevt hur palmerna har gråtit, och hur de har fått vägledning av de suckar, som hörs när vinden blåser. Så har de gått efter ljudet och rätt vad det är har de varit framme vid oasen, där källan finns med svalka för dem. Halleluja!

Om det blir storm, har palmen också den funktionen, att den böjer sig. Den böjer stammen och ger sig inte, förrän hela bladverket släpar öken-sanden. Den bevarar sin krona grönskande under sanden. Allt eftersom ökenstormen far fram och far förbi, står den där böjd med sitt kronverk nere i sanden. Vet du varför? Jo, därför att den har förmågan, som en verklig läsare, att kunna böja sig. Det beror på att stammen är smord. Den är så radikalt smord, att den har förmågan att böja sig mer än något annat träd på jorden. Så skall den rättfärdige också göra. När stormen kommer och blåser fram i församlingslivet, då ställer han sig inte med högt huvud, obruten nacke, oböjda knän, och hård och styv i sin nacke, utan han böjer sig. Allt eftersom stormen

rasar, är själarna böjda i ödmjukhet, därför att det finns olja i dem; den helige Andes olja.

På det viset bevarar palmen hela sin funktion, och när stormen har dragit förbi reser den sig bara och skakar sanden av sig, och så står den fortfarande i ökenen. Halleluja! Likadant är det med en riktigt härligt frälst läsare. När stormen är förbi, för se, den går förbi den också, då bara reser man på sig och skakar av sig allt elände som finns, och så står man där för Herren fortfarande, lika härligt frälst och löst och förlossad i Anden. Det är underbart. Gud vill, att vi skall ha det så i våra liv. Detta uttrycker också en underlig och märklig ödmjukhet hos palmträdet: förmågan att böja sig. Troligen kunde den stå upprätt i stormen, om den ville, men den böjer sig. Den böjer sig djupt, och likadant är det, när luttringselden i församlingen är över och skaran är luttrad; de ödmjuka, de stå kvar, de som kunde böja sig, de som samtidigt behöll smörjelsen, de som samtidigt behöll sin elasticitet. Man blir inte frälst för att bli en styvnackad läsare med en panna av flinta. Den gången profeten fick en panna av flinta var för att han skulle kunna stå emot en hel ogudaktig nation. Nej, man blir frälst, för att bli en lärjunge.

Någon sade vid ett tillfälle, att "det finns ingen, som klarar sig bättre, än de, som är djupast böjda". Jag läste en gång i en gästbok i ett hem. Någon hade ritat några strå och ax. Det strå, som var mest böjt, hade mest ax. "De djupast böjda är de mest mogna." Så är det i Guds rike. Det betyder inte, att du förlorar din individualitet och blir en slätstruken, likriktad figur, som inte orkar säga ifrån och ingenting förmår. Det är inte denna falska, ja, t. o. m. farliga ödmjukhet jag menar, utan den ödmjukhet som är född av Gud, som har samband med vad som står i profeten Jesaja bok: "Gud bor i helighet uppe i höjden, men han bor också hos den som har ett ödmjukt och förkrossat hjärta." Han bor i majestät i höjden och så bor han i ödmjuka och förkrossade hjärtan. Gud vill få fram denna elasticitet i våra liv. Det finns många brutna liljor i avfällingarnas hop. Det beror på att man var styv, hårdnackad, utan förmåga att böja sig. Gud i himmelen vill rena de människor som är frälsta och bekänner Jesus Kristus ifrån detta tillstånd, så att de förmår att böja sig, för då kan du ha segern i behåll, när allting har gått över. Halleluja! Du är fortfarande kvar i Gud, och du verkar på samma sätt som förut.

Palmen bär också frukt. Det sägs om araben, att han kan både plocka frukten och ta vara på oljan i stammen. Av frukten i kronverket får han mjölk. Detta skall de ofrälsta se hos dig och mig. Jag undrar, om det inte är detta, som Paulus åsyftar, när han i Rom. 1 talar om, att han längtar efter att se romarna, och så säger han, att han "ofta har haft i sinnet att komma till eder för att också bland eder få skörda någon frukt". O, vad man kan ställa kravet på predikanter! O, vad man kan ställa kravet på äldstebröder! O, vad man kan ställa kravet på andra människor! Men frågan är: bär du frukt? Bär du frukt själv? Är du såsom en grönskande palm, då har du alla dessa funktioner i dig. Du tar både det ena och det andra och går rakt igenom alltsammans ända in i himlen. Tack och lov! Det står om palmen, att "sådana äro planterade i Herrens hus; de grönska i vår Guds gårdar, v. 15, 16.

Palmen har också en annan sida: den blir väldigt gammal. Den är lika oljesmord i stammen hela tiden. Den torkar inte ut i ökenlivet. Du har mer än en gång känt, att ditt liv är såsom ett liv i en öken. Du lever liksom i en människoöken, men när andra torkar, är du lika smord. Du bereder skugga åt medvandrare som är brända av solen. Du bereder huggnad, när människor kommer och begär frukt av dig, när de vill ha något att äta. Hela tiden, allt eftersom åren går, är du lika smord och lika fruktbärande, lika rik i ditt andliga liv. Det blir inte sämre och sämre med dig, utan det blir som det står om Judas, och dessa som höll ut, medan spejarna var inne i Kaanan. De allra flesta strök på foten, men det fanns några av dem, de är räknade på en enda hand, som höll ut. Så säger en av dem, 85 år gammal, till Josua: "Josua, jag minns en gång, när Mose sa så här: 'Du skall få bergsbygden, Judas.'" Han var 85 år gammal. Fyrtio år i öken borde ju ha satt sina spår i honom, men han var lika vital, lika stark, lika senig, lika smord, lika härlig, och han säger vidare till Josua: "Jag är lika stark, som den gången, när Mose gav mig löftet om bergsbygden i Seir." Så gick Judas åstad med en liten trupp och tog den värsta ställningen i det nya landet, och han var äldst av dem alla. Det betyder alltså, att du som är gammal, du kan vara starkast i Anden och du kan ha bevarat din andliga vitalitet under många stormiga och underliga år. Du är lika frisk och lika frälst och härligt smord hela tiden. Halleluja! Och så fick han vara med, denne gamle kämpe, på sin ålderdom och inta ett av de områden som Gud hade bestämt, att israeliterna skulle ha det härliga, förlovade landet. Ibland

har jag en känsla av, att vi står där vid gränstrakterna. En del säger, att de har nyss kommit över. Jag vet inte det. En del säger, att de är på andra sidan än. De är alltså på fel sida fortfarande. Men det finns i alla fall ett löftesland, som är berett. Jag menar i denna tillvaron. Det finns ett område, som Gud har tillrett åt dig, ett område som ligger framför dina fötter, men du tar inte steget och går in i det. Men det är ditt! Det har varit så levande för mig, vad det står i Guds ord, att Gud har tilldelat åt var och en ett mått av tro. Gud har även gett var och en ett stycke kraft, står det. Så du har både ett mått av tro och ett stort och härligt stycke kraft. Hur mycket har du tagit in? Hur mycket har du låtit bli din egendom av det Gud gett dig? Du kanske sneglar med avund på vad andra har fått i församlingslivet. "Tänk, om jag finge vara det då." Men ser du, det får du aldrig. För Gud i himmelen ger och det som inte är givet kan inte tas. Men du har ett område i alla fall. Du behöver inte snegla och mena att den och den har en bättre ställning, utan du har också din kraft och ditt område att ta in. Sätt igång och ta det nu! Det är det, som är ditt. Du behöver inte grubbla så mycket över, vad du skall få för placering i framtiden. Det ordnar himmelens Gud åt dig. Det kan du vara övertygad om. Om du är rättfärdig, och om du lever för Jesus, och om du har ditt hjärta rent, "ty därifrån utgår livet", då är du lik palmen, som är förankrad vid källan, och som har sina rötter fasta i klippan, som böjer sig, när stormen kommer, och som är elastisk i sin andliga struktur, inte hårdnackad och vrång och tjurig och stinn och tvär, utan förmår att böja sig. Vi är som palmträdet, som har en härlig krona med mycket frukt. När människor kommer, och när ökenvandren hör hur palmen gråter inför Gud, så känner han, att dit skall jag ta mig. Han kommer till oasen och blir hjälpt i all sin nöd. Vill du vara sådan? Vill du ha det på det sättet? Eller vill du leva det liv, som Bibeln också talar om; vara en torr buske på hedmarken. Tänk, att de finns de också. De uträttar aldrig någonting för Gud. De hörs inte ens. De har ingen personlig bekännelse. De lever inte för Gud, utan de försöker hålla masken, men det är dåligt med deras frälsning. Gudsordet som predikas blir inte befruktat i deras liv. De är som buskar på hedmarken. Men sådan vill inte Gud att vi skall vara, utan han vill, att vi skall vara välsignade, vara den välsignade arvedelen. Gud har berett en välsignelse för varenda en. Du behöver inte känna dig utanför, för Gud har en särskild välsignelse i beredskap för dig. Han har

(Forts. sid. 12)

NÅGRA INTRYCK FRÅN ISRAELRESAN

Av *Björne Erixon*

Att på en så kort tid som något mer än en vecka få en helhetsbild av ett land som Israel, är ju orimligt. Därför blir det bara små glimtar. Då jag nu vann den svenska bibeltävlingen, sändes jag ned till Israel för att delta i den internationella tävlingen. En vecka innan var vi, representanter från 19 nationer, israeliska radions gäster och fick under den tiden se nästan hela landet. Först vill jag säga något om tävlingen. Den var uppdelad på 2 dagar, onsdagen 23 och torsdagen 24 sept. Preliminär tävling ena dagen och final den andra. Jag hade, som väntat, inga chanser. Med maximal tur och diverse annat hade det gått något bättre, ej mer.

På torsdag förmiddag besökte vi presidenten, som var mycket hjärtlig. Han var glad över att även en svensk var med.

Redan första dagen såg jag något som är typiskt för Israel: blandningen mellan gammalt och nytt. Det är ett tema i intrycken. "Öknen och ödemarken skola glädja sig..." Jes. 35. (Läs hela kapitlet!) Detta kapitel blir särskilt levande och konkretiserat, när man betänker den utveckling Beer-Sheva haft och har. Det är en mycket gammal plats. Läs om Abraham, Isak m. fl.! Se 1 Mos. 21: 31 och 26: 23 ff. 1948 var Beer-Sheva en smutsig liten by på 2.000 invånare, 1960 40.000 och nu har den vuxit till ett verkligt centrum för negerområdet med en befolkning på 65.000. Floden Jarhons vatten ledes dit. Vattnet förvandlar öknen till paradiset. Läs också Jes. 32: 15; andeutgjutelse omvandlar öknen! Profetiorna uppfylles, och detta i dag!

Nere vid Döda havet var det varmt till övermått. Vid En-Gedi klättrade vi i samma klippor som David en gång gjorde i sin flykt undan Saul, 1 Sam. 24. Naturligtvis fick vi även se "de heliga platserna". Nasaret med sina 36.000 invånare, övervägande araber, erbjöd flera intressanta saker. Traditionen utpekar en bestämd grotta, som skall ha varit Josefs verkstad. Ovanpå grottan fanns rester av en bysantisk och en korstågskyrka. Mycket typiskt! Bebadelsekyrkan är också ett intressant studieobjekt. Utsikten från Nasaret är härförande. Här har vi Jisreelslätten, i sydost Tabor och i väster Karmel. I bebadelsegrottan fick mina katolska vänner tillfälle att

B. ERIXON

hålla sin mässa. Protestanterna och katolikerna reagerade olika inför "de heliga platserna".

Att få se och nalkas trakten kring Gennesaret är en upplevelse av sällspord art. Det är fantastiskt vackert här kring evangeliernas födelseplats. Att t. ex. beskriva båtfärden över sjön från Tiberias till Kapernaum är lönlöst. Det går inte! Kapernaum erbjuder oss en mycket gammal synagoga, nu bara rester kvar, nämligen Jesu synagoga! Åtminstone samma plats där den låg. I ett franciskanerkloster, byggt på vad traditionen utpekar som "saligprisningarnas berg", läste alla deltagarna, var och en på sitt tungomål, en vers ur Jesu bergspredikan. Tänk på den djupa symboliken i den handlingen!

Gång på gång kunde man se den egendomliga, men på intet sätt överraskande kombinationen av helig plats och affär. Det gäller ju att ta vara på mjölkkon!

Bland andra välkända platser som vi besökte var Asdad, Askelon, Karmel, Haifa m. fl. Tro mig eller ej, jag kände mig aldrig som en pilgrim i vedertagen mening. Mina svar till detta: Hebr. 12: 22, Gal. 4: 26 f m. fl. Man är väl inte närmare himlen för att man är i det heliga landet? Men ändå var det mycket uppbyggligt att med Bibeln i hand få erinra sig allt som skett i detta alldeles unika land. Av Jerusalem fick vi väl, tyvärr, se minst. Ifrån Sions berg blickade vi ut över Kidrons och Hinnoms dalar, såg i bakgrunden Oljebberget och hela den gamla staden, som ju nu ligger inom jordanskt område. Vi fick dock se

(Forts. sid. 15)

Nya grammofon skivor

som utkommer under

Nov. — Dec. 1964

MREP-20. Min kung och jag/Jesus älskar dig mer än silver/Nu är jag fri. Solosång Donald Bergagård. Första sången inspelning från möte.

MREP-21. Där rosor aldrig dör/Han är allt för mig. Solosång Donald Bergagård. Inspelning från möte. Mitt hjärtas sång. Triosång Donald Bergagård, Kurt Peterzen, Roland Lundgren.

MREP-22. Frid, frid, ljuvliga frid/Tala Gud, tala Gud/ Döp ditt folk i Andens eld och kraft/Var är mitt barn i kväll. Solosång Gun Vedin. Duettsång Gun och Lars Vedin.

MREP-23. O, rena mitt hjärta/Jag vet att Gud vill ge dig bönesvar/Jesus, Frälsaren/Tack, Guds Lamm. Solosång Arne Imsen. Maranataförsaml. strängmusik.

MREP-24. Lyft din själ i lovsång/Ta hela världen, jag väljer Jesus/Ljuva möte uti skyn/Lägg den där. Solosång, Eric Gunnar-Ericsson, med strängmusik-sångarna. Direktupptagning från Maranatomöte i Viktoriasalen, Stockholm, den 18 okt. 1964.

MREP-25. Så älskade Gud världen/Jesus, Kristus är densamme. Textläsning i korus under möte i Viktoriasalen den 18 okt. 1964. Jesus lossat bojors tvång. Församlingssång under mötet. Jag har ett evigt arv/Hans vänskap är så underbar för mig. Direktupptagning från Maranatomötet den 18 okt. 1964 i Viktoriasalen, Stockholm.

HS-197. Jag skall aldrig dö/Min Gud förmår. Solosång av Donald Bergagård.

Härmed beställes st. skivor

Namn:

Adress: Postadress:

Skivornas nummer:

(Glöm ej att ange skivans nummer) 5 skivor fraktfritt

☐ Önskar Ni vår tidning MIDNATTSROPET gratis en månad sätt × i rutan.

Beställ i dag från vårt förlag MIDNATTSROPET, Box 583, Jönköping 2.

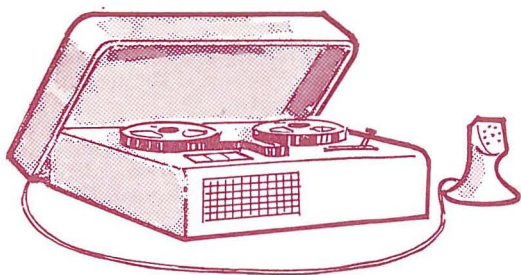
Tel. 036/12 04 84. Postgiro 1 25 99

Pris per skiva 11:50 + porto

(Skriv tydligt)

låtelse, i sin längtan att leda de vilsna i hamn. Han står där färdig och går rakt in i uppgiften och räddar de förlorade. Vill du vara sådan. Vill du vara med i dessa yttersta dagar och ge dig som aldrig förr åt detta stora verk att rädda förlorade syndare. Vill du det skall Gud sanner-

ligen välsigna dig. Du skall få känna den rättfärdiges särskilda välsignelse. Låt oss i dag på nytt som aldrig förr göra förbundet med Gud fastare, så att vi är ståndaktiga och behåller fältet, för då skall vi få vår lön. Gud välsigne dig i Jesu namn. Amen!

LYSSNA TILL EVANGELIUM

Direktupptagning på band

UPPLEV MARANATAMÖTEN I DITT HEM

Väckelsemöten från skilda håll i landet. Predikan av ARNE IMSEN, DONALD BERGAGÅRD, HELGE ERIXON, ALF PETERSON, AGNE BARK, ENOCH KARLSSON, ERIK GUNNAR ERIKSSON m. fl. fria vittnen.

BIBELSTUDIER FRÅN BIBELSKOLAN 1964, Stockholm

Arne Imsen	talat över ämnet:	Nytestamentligt Församlingsliv ..	Nr 1
Donald Bergagård	" "	Evangelisation och Mission	" 2
Helge Erixon	" "	Inledning till Nya testamentet ..	" 3
Alf Peterson	" "	Profeter i vår tid	" 4
Enoch Karlsson	" "	Andens gåvor — Andens frukt ..	" 5
Agne Bark	" "	Den verksamma tron	" 6

Dessa Bibelstudier inspelas på B—A och B-band med ett studium på varje sida.

Möten finnes på A—B-band.

SAMTLIGA MARANATAS GRAMMOFONSKIVOR MRM, HEP, HS

kan beställas inspelade på band A—B—S—D med olika speltid.

PRIS D. Band, speltid c:a 20 min. 13:— plus porto

S. " " " 50 " " " 25:— " " " (900 fot)

A. " " " 50—50 min. .. 35:— " " " (1200 fot)

B. " " " 60—60 " " " 42:— " " " (1200 fot)

Band från A. A. ALLENS möten. Sång, musik och pred. finnes.

Band från möten i Maranata-tältet sommaren 1964 med pred. av Arne Imsen, Erik Gunnar Eriksson, Berta Svensson m. fl. Sång.

Sprid Budskapet. **MARANATA. Jesus kommer snart.**

Samtliga band är inspelade på 2-spårs bandspelare, normalhastighet = 3¾.

Sänd mig	BandPred. av
" "	" MRM, HEP, HS nr
" "	" A. A. Allens möten, USA
" "	" Maranata-tältet 1964
" "	" Bibelstudium Nr:

(Glöm ej att ange skivornas nr samt bandets bokstav)

Namn

Adress Postadress

Klipp ur annonsen med tydlig beställning. Sänd den till:

FÖRLAGET MIDNATTSROPET — Fack 583 — Jönköping 2

FRIA FÖRSAMLINGAR

(Forts. fr. sid. 4)

tillhör Guds församling medan den senare tillhör både Guds församling och ett samfund.

Säkert är det mycket svårt för de splittrade församlingarna att acceptera denna nya stora sanning och bryta sönder det mänskliga organisationsoket. Men säkert är det många av dess medlemmar som Herren vill ge vision och klarhet över denna underbara sanning och även kraft att frigöra sig från allt mänskligt som binder.

Jesu bön var, att vi ska vara ett såsom *Han var ett med sin fader*. Joh. 17: 22.

Om Jesu Kristi förening med sin Fader på något sätt var "organiserad" så var det alltigenom en gudomlig organisation mellan de tre gudomspersonerna.

Medlemmarnas förening i Guds församling är icke genom mänsklig organisation. Stadgar och paragrafer kan ej andligen förena. Församlingen är inte organisation, utan en levande organism i Jesus Kristus, Jesu Kristi kropp. Ef. 4: 4. 1 Kor. 12: 12, 13.

Alla ären I ett i Kristus Jesus." Gal. 3: 28.

Det är denna enhet Konung David besjunger i en av sina vallfartssånger:

"Se, huru gott och ljuvligt det är, att bröder bo endrättigt tillsammans."

Det är likt den dyrbara oljan på översteprästen Arons huvud. Ps. 133: 1, 2.

Den sanna enheten liknas vid "dyrbar olja" på översteprästens huvud. Den dyrbara oljan på vår översteprästs huvud, Jesus Kristus, är den Helige Ande. Han blev smord med "glädjens olja" därför att Han *hatade orättfärdigheten och älskade rättfärdigheten*. Hebr. 1: 9.

Samfundsenheten är många gånger allt annat än "god och ljuvlig". I den av människor organiserade församlingen är det i sanning snålt med den verkliga glädjen. Det är därför man måste ordna med alla slags tillställningar, för att tillfredsställa medlemmarna i sin organisation.

Jesus sade: "På den dagen skolen I förstå (pingstdagen), att jag är i min Fader och att I ären i mig och att jag är i eder.

Om någon älskar mig så håller han mitt ord; och min Fader skall älska honom, *och vi skola komma till honom och taga vår boning hos honom*." Joh. 14: 20, 23.

Är det möjligt att vara i Kristus utan att tillhöra någon som helst organisation eller något samfund?

Om Kristus är i mig och jag i Honom, trots att jag inte tillhör någon organisation eller något

samfund, är jag då en lem i Kristi kropp och tillhör jag då Guds församling?

Om någon älskar Jesus och bevarar Guds ord i sitt hjärta så ska både Fadern och Sonen ta sin boning i den personens hjärta.

Gud bor alltså i den enskilde individens hjärta och den Helige Ande bor i den enskilde personens kropp. 1 Kor. 3: 16, 17.

Gud bor i sin församling, därför att församlingen består av en grupp människor som har Jesus inneboende i sitt hjärta.

"Den Högste bor icke i hus som är gjorda med händer." Apg. 7: 48.

Att Gud bor i kyrkor och kapell är en tro vi ärvt från den Katolska kyrkan. Plattformar, predikstolar, kors, altarringar, ljus och kandelabrar, religiösa dekorationer och mycket annat som ännu existerar i de s. k. frikyrkorna, är alltsammans katolskt avgudereri, som de ännu inte blivit lösta ifrån.

Det är det allmänna och allvarliga enhetsproblemet, som den fria oorganiserade församlingen vill komma till tals med. Maranata och andra fria församlingar vill predika och praktisera den bibliska mönsterbilden för församlingen. Ordet Maranata är inte en ny samfundsbeteckning. Det är endast ett utrop som till att börja med användes i mötesannonserna i tidningarna.

Ernst Högländer

NAGRA INTRYCK...

(Forts. fr. sid. 11)

rummet där Jesus firade sista måltiden med sina lärjungar, Davids grav, utpekad av traditionen naturligtvis, och något av gatulivet. I några få ord skall jag försöka sammanfatta det som för mig blivit av största vikt genom denna resa.

Cirklar sprängs. Ett förnyat intresse för juden, Israel med avseende på både den nationella uppbyggnaden, som f. n. synes dominera, och Israels ställning och framtid enligt profetian och N. T. "Gud har icke förskjutit sitt folk", "ty sina nådegåvor och sin kallelse kan Gud icke ångra". Här öppnar sig fantastiska områden, tyvärr alldeles för litet beträdda i svensk förkunnelse av i dag. Frågan om Israels andliga ställning och situation får ej bli en uppgift bara för en liten exklusiv grupp av specialister. Resan har varit en kraftig sporre till att fortsätta studiet av Bibeln. Om andra blir inspirerade till samma sak, såsom en följd av detta, då är och förblir jag tacksam till den Gud som även är historiens Gud. "Han leder konungars hjärtan såsom vatten bäckar!"

”BEGÄR AV MIG – SÅ SKALL JAG GIVA DIG”

När man uppmanar och uppmantrar längtande själar, att taga ut av Guds oändliga rikedomar och att uppleva Hans kraft, så är det många, som svarar: ”Jag vill inte fresta Gud.” Så döljer man sin otro bakom en falsk attityd av ödmjukhet och förnöjsamhet och menar, att man skall inte begära för mycket.

Jo, det är just vad du skall göra. Du skall begära mycket. Du skall begära mycket mer. Du skall begära det högsta. Begär Herren själv. Du skall vara förnöjd med vad du har, när det gäller det timliga (Hebr. 13: 5) och ännu hellre se att du får mera, *så du kan dela med dig* åt dem som lider brist (2 Kor. 9: 8—11). Men du skall alltid ha ett heligt missnöje, när det gäller din andliga utrustning, så att du sträcker dig efter mer av vad Herren Jesus vill giva dig. ”Faren efter kärleken men varen ock ivriga, att undfå de andliga nådegåvorna” (1 Kor. 14: 1). Detta talar om åstundan att få komma längre på den andliga, övermåttan härliga vägen.

Det är inget fel att ha en lust eller ett begär, om det är ett begär efter det gudomliga. ”Säll är den man, som icke *vandrar* i de ogudaktigas råd och icke *träder in* på syndares väg, ej heller *sitter* där bespottare sitta, utan har sin lust i Herrens lag och tänker på hans lag både dag och natt.” Ps. 1: 1—2. Må du och jag ha ett sådant begär, som inte bara är en passiv väntan och längtan, utan en hela varelsens trängtan efter levande Gud efter Frälsaren Jesus Kristus. Då kan vi med Paulus säga: ”För Kristus skull har jag gått förlustigt alltsam-

mans och räknar nu det som avskräde, på det att jag må vinna Kristus och bli funnen i honom... Ty jag vill lära *känna honom* och hans uppståndelsekraft och få *känna delaktighet i hans lidande*, i det att jag *bliver honom lik* genom en död såsom hans.” Fil. 3: 8—10.

”Begär, så skall jag giva dig”, säger Herren. Det är ditt begär efter Herren Jesus som utlöser hans kraft till frälsning, andedop eller helbrägdagörelse. ”Jag vill skaffa frälsning åt den som längtar därefter.” Ps. 12: 6. ”Varen ivriga att undfå profetians gåva.” 1 Kor. 14: 39. ”Vad vill du, att jag skall göra dig?” frågade Jesus den blinde mannen vid Jerikos väg. D. v. s. Jesus ville, att hans tiggande, frågande och ropande efter förbarmande skulle ändras till en klar, koncis och målmedveten begäran: ”Herre, låt mig få min syn.” Och när mannen uttalar den begäran, så svarar Jesus strax: ”Hav din syn; din tro har hjälpt dig.”

När denna heliga begäran blir ett med ens varelse, så finns det ingenting, som kan hindra en att få det begärda. Varken motgång, motstånd eller motarbete. Varför? Jo, därför, att denna begäran är född av Guds Helige Ande, som utsägligt suckar inom oss för de heliga och efter den Helige. Maranata — Du vår Herre kom. Och Anden och Bruden säga kom. Detta är ingen begäran eller bön, som bedes för att i våra lustar förslösa vad vi får. Jak 4: 3. Nej, det blir som en Jakobskamp med Gud: ”Jag släpper dig icke med mindre du välsignar mig.” ”Begär ett tecken från Herren, din Gud, du må begära det vare sig nedifrån djupet eller upp-

ifrån höjden”, talade Herren till konung Ahas, när han var hotad av fiendehären. ”Jag vill icke fresta Herren”, svarade Ahas till försvar för sin otro. Men då svarade Herren, att han själv skulle giva honom ett tecken: ”Se, den unga kvinnan skall varda havande och föda en son och hon skall giva honom namnet Immanuel. Det är ’Gud med oss’.” Jes. 7: 11—14. Låt oss minnas detta, så att när vi begär något av Gud, så måste vi vidga vår begäran. Det finns något som är större än ett tecken, större än frälsning, andedop och helbrägdagörelse. Det är Gud själv. Vi skall begära Honom. Och i honom, som är en Frälsare, Helbrägdagörare och levandegörande Ande, har vi allt. Immanuel — Gud med oss. Jag vill berätta om en bön, en begäran, som den Helige Ande ledde mig till att göra, och hur jag fick den besvarad. Jag hade läst i Ps. 2: 8: ”Begär av mig, så skall jag giva dig hedningarna till arvedel och jordens ändar till egendom.” Så jag började bedja, att Gud skulle giva mig en kallelse till någon hedningstam på jorden. Så en kväll, när jag bedit aftonbönen med min pojke och flicka och låg och lyssnade på deras lugna andedrag, fick jag höra en röst tala till mig: ”Åk till det yttersta av Eldslandet” och samtidigt kände jag Guds helighet så underbart och förkrossande nära. Jag visste inte var Eldslandet låg, så jag fick tag i en kartbok och såg att det yttersta av Eldslandet ligger längst ned i Chile. Så läste jag att Chile betyder världens ände. Vad var detta? Jo, jag begärde hedningarna till arvedel och jordens ändar till egendom. Egendomligt? Ja, men också gudomligt, för Herren vill giva oss av sina rikedomar och egendomar. *Begär av Herren — Han skall giva dig!*

Helge Berntsson